

Jane Enemark

PILEFLET

lurendrejere, snørreteknik og andre sjove ting

Jane Enemark

PILEFLET

lurendrejere, snørreteknik og andre sjove ting

Jane Enemark

PILEFLET

–lurendrejere, snørreteknik og andre sjove ting

BOD
Books on Demand

INDHOLD

Forord

Historien

Lurendrejere

Sildebensflet

Hjerter og stjerner

Snørreteknik

Kranse

Register

FORORD

Jeg har levet af at være pilefletter siden efteråret 2001. Det har været utrolig berigende.

Jeg elsker at flette og at få nye ideer til hvad man også kan bruge pilen til. Jeg nyder hvert sekund jeg er ude og undervise. Kursisterne er med til at gøre mig til en bedre pilefletter.

De udfordrer mig hele tiden til at komme videre, at lære mere og at udvikle nye ting. Jeg glæder mig hver gang jeg skal på marked.

Det er altid spændende at høre hvordan kunderne tager imod nye varer.

I haven hvorjan og jeg bor har vi arbejdet med mange sjove ting at bruge pil til, og vi fortsætter med vores ideer.

Formålet med denne bog er at give disse ideer videre. Der er ikke megen grundlæggende teknik i bogen. Der er mange gode bøger, hvor dette er beskrevet, så har du brug for det kan du finde det her. Denne bog er et ønske og at

viderebringe nogle idéer som inspiration til selv at arbejde videre med dit eget udtryk.

Michael Gad har taget billedeme og lavet opsætningen. Stor tak til ham for et rigtig godt og inspirerende samarbejde.

Også taktil mine gode medarbejdere, som hjælper mig med idéer og højt humør.

Sidst min ikke mindst taktil Jan for tålmodigt at høre på alle mine ideer og overvejelser, for at komme med gode og konstruktive forslag.

Jeg dyrker ikke selv pil, men henviser gerne til gode avlere.

Alle andre materialer der er brugt i bogen kan købes ved blomsterhan-dlere, brugskunstforretninger eller ved mig.

God fornøjelse.

Jane Enemark
Birkelev juli 2011

HISTORIEN

Jeg har lavet mange forskellige ting. Jeg har været handicaphjælper, arbejdet på kontor, stået i pølsevogn, arbejdet på asylcenter og haft børn i aflastning. Jeg har også haft mange interesser, strikket, lavet papirklip, læst meget, osv. I 1998 var jeg på kursus i pileflet. Det skulle jeg da også prøve. Jeg var helt solgt med det samme. Jeg meldte mig omgående til et kursus igen og købte pil, så jeg kunne komme til at flette herhjemme.

Jeg startede med at fylde op med forskellige ting i hjemmet og fortsatte med at forære ting væk. Det var umuligt for mig at få stoppet. Jeg flettede, så snart jeg havde tid til det.

I sommeren 2001 fik jeg inden for en uge nogle tilbud, jeg ikke kunne sige nej til. Jeg blev spurgt to steder fra, om jeg ikke ville komme ud og undervise i pileflet, og jeg blev kontaktet af to brugskunstforretninger, som gerne ville sælge de ting jeg lavede. Jeg blev fuldstændig paf. Hvad skulle jeg stille op med det? Jan sagde, at der da ikke var så meget at betænke sig på. Jeg skulle da komme i gang for mig selv. Det gjorde jeg så med rysten og bæven.

Det næste var at finde på et navn. Hvad skulle vi kalde det? Efter mange mindre gode forslag kom Jan på den ide at kalde det for Birkelev NaturKunst. Vi bor i Birkelev, og vi arbejder med flere forskellige naturmaterialer, så det var da egentlig indlysende. Det kunne da ikke hedde andet.

Birkelev NaturKunst har været i gang i nogle år nu. Det er noget af det bedste jeg nogen sinde har lavet. Det er en fornøjelse at stå op hver morgen og skulle i gang med at lave noget jeg nyder. Jeg fletter, tager på markeder, underviser og hygger om de mange besøgende vi har i haven.

Mange har spurgt, hvad jeg vil gøre den dag, det ikke er en fornøjelse for mig mere.

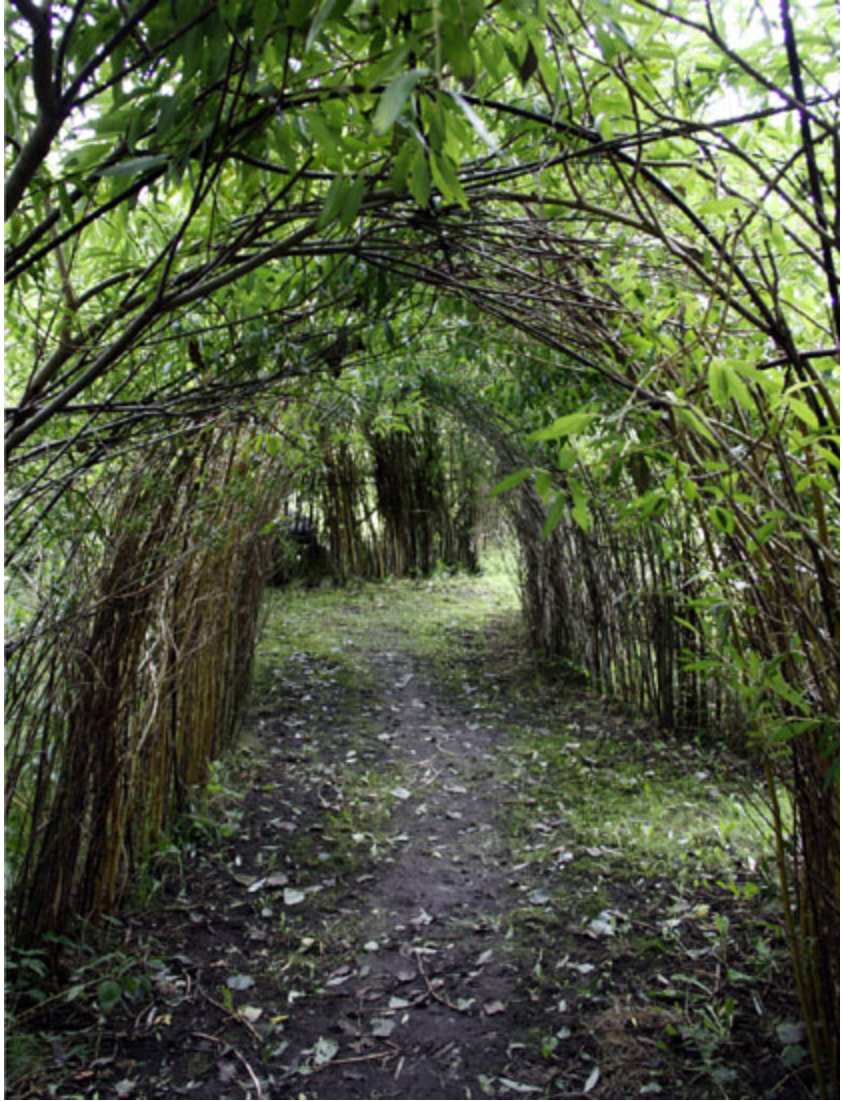
Svaret er ganske enkelt. Jeg ville stoppe. Det er der dog ikke udsigt til foreløbig.

Pilehaven

I starten af marts 2003 var vi på besøg hos Steen Madsen. Mens vi sad over kaffen og snakkede om løst og fast sagde Steen at han da havde en bog vi lige skulle se. Den hed "Das Weidenbaubuch". Vi var begge fuldstændig lamslåede. Der var flere meget høje strukturer i levende pil. Tårne, katedraler huler og sågar en carport i levende pil. Vi var begge helt oppe at køre.

Vi skulle sove hos Jans mor den nat, men jeg sov stort set ikke. De ting jeg havde set i bogen var for fantastiske.

Næste dag tegnede vi hele vores pilehave. Der skulle være en stor pilehule og en buegang lavet i bundter af levende pil, 2 pilehytter og 5 forskellige levende hegn. To dage senere bestilte jeg 600kg. levende pil ved Steen. Vi var godt klar over, at det var et lidt af et stort projekt, men nu er vi jo ikke sådan nogen, der mister modet, så vi måtte jo bare finde ud af, hvordan vi ville kunne få det til at lykkes. Vi satte tre dage af i påsken, Skasrtorsdag, Langfredag og lørdag, kontaktede alle dem vi kunne komme i tanke om, og spurgte om de ikke ville komme og hjælpe os en dag hver med at lave projektet. Det var der 17 der gerne ville. Det var jo helt fantastisk!

Vi fortsatte med forberedelserne, lagde tov ud hvor der skulle være hegn, satte pinde i jorden hvor der skulle graves huller til den store hule og buegangen osv. To uger før projektet løb af stabelen blev vi kontaktet af avisen JydskeVestkysten. En af vores hjælpere havde sladret til avisen om vores projekt, og journalisten ville høre om de ikke måtte skrive en artikel om os. Det kunne jo være at der var nogle der havde lyst til at komme og se på at vi arbejdede. Det kunne vi ikke rigtig forholde os til. Vi havde ikke tænkt os at det skulle være en offentlig begivenhed at vi skulle lave noget i vores have, men skidt. Haven er jo